

ਖ਼ੁਲਾਸਾ ਖ਼ੁਤਬਾ ਜੁਮੱ 30.05.2014

ਵੱਲੋਂ : ਨਜ਼ਾਰਤ ਨਸ਼ਰੋ ਇਸ਼ਾਅਤ ਕਾਦੀਆਂ

ਤਸੱਹੁਦ, ਤਉਜ਼, ਤਸਮੀਅਹ ਅਤੇ ਸੂਰਤ ਫ਼ਾਤਿਹਾ ਦੀ ਤਲਾਵਤ ਦੇ ਬਾਦ ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਅਯੱਦਾਹੁੱਲਾਹ ਤਆਲਾ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ :

ਅਲੱਹ ਤਆਲਾ ਦਾ ਇਕ ਉਪਕਾਰ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵੱਡਾ ਉਪਕਾਰ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਅਹਮਦੀਆ ਮੁਸਲਿਮ ਜਮਾਤ ਨੂੰ ਇਕ ਇਕਾਈ ਵਿੱਚ ਪੋਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮਉਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਦੇ ਬਾਦ ਨਿਰੰਤਰ ਜਾਰੀ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ਤ ਦਾ ਨਿਜ਼ਾਮ (ਪ੍ਰਬੰਧ) ਹੈ। ਅਹਮਦੀਆਂ ਮੁਸਲਿਮ ਜਮਾਤ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਲੰਬੇ 106 ਵਰ੍ਹੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਗਵਾਹ ਹਨ ਕਿ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮਉਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਦੇ ਸਵਰਗ ਸਿਧਾਰਣ ਤੋਂ ਬਾਦ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਪ ਅਲੈਹਿ ਰਸਾਲਾ ਅਲਵਸੀਯੱਤ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਹਮਦੀਆ ਮੁਸਲਿਮ ਜਮਾਤ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਪੂਰਨ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਨਾਲ ਇਸ ਨਿਜ਼ਾਮ ਨੂੰ ਪਰਵਾਨ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਜਮਾਤ ਜੋ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮਉਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਦੇ ਅਸਥਾਨ ਤੇ ਮਰਤਬੇ ਨੂੰ ਸਮਝਦੀ ਹੈ ਉਹ ਅਵਸ਼ ਹੀ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਕਿ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ਤ ਨਾਲ ਜੁੜਕੇ ਰਹਿਣਾ ਹੀ ਅਸਲ ਰੀਜ਼ ਹੈ। ਇਸੇ ਵਿੱਚ ਜਮਾਤ ਦੀ ਇਕਾਈ ਹੈ, ਇਸੇ ਵਿੱਚ ਜਮਾਤ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਨਾਲ ਹੀ ਅਹਮਦੀਅਤ ਅਤੇ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਦੇ ਹਮਲਿਆਂ ਦੇ ਉਤਰ ਦੀ ਤਾਕਤ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਦੁਆਵਾਂ ਵੱਲ ਹੋਵੇਗਾ, ਤੋਹੀਦ (ਇਕ ਈਸ਼ਵਰਵਾਦ) ਦੀ ਹਕੀਕਤ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵੱਲ ਸਾਡੀ ਨਜ਼ਰ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਹੀ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇਕ ਉਹਨਾਂ ਮਿਹਰਾਂ ਦਾ ਵਾਰਸ ਬਣੇਗਾ ਜਿਸ ਦਾ ਅਲੱਹ ਤਆਲਾ ਨੇ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮਉਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਤੋਂ ਵਾਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਬੀਤੇ ਖ਼ੁਤਬੇ ਜੁਮੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮੈਂ ਵਰਨਣ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਹਰ ਦੁਖ ਤੇ ਔਕੁੜ ਸਮੇਂ ਸਾਨੂੰ ਰੱਬ ਅੱਗੇ ਝੁਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਵੀ ਇਹਤਿਜਾਜ਼ (ਆਨਦੋਲਨ) ਦਾ ਜੋ ਢੰਗ ਹੈ ਉਸ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਸਰੋਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਖ਼ਿਲਾਫ਼ਤ ਨਾਲ ਸਲੰਗਤ ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਅਲੱਹ ਤਆਲਾ ਦੀਆਂ ਮਿਹਰਾਂ ਨੂੰ ਸੋਖਣ ਲਈ ਅਤੇ ਦੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤੀ ਪਾਉਣ ਲਈ ਅਤੇ ਅਮਨ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਅਲੱਹ ਤਆਲਾ ਨੇ ਦੁਆਵਾਂ ਤੇ ਇਬਾਦਤਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੁਆਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹੋ ਹੀ ਸਾਡੇ ਅਸਲ ਹੱਥਿਆਰ ਹਨ। ਜਿੰਨ੍ਹਾ ਉੱਪਰ ਅਸੀਂ ਪੂਰਨ ਤੇ ਪਕਾ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਦੁਆਵਾਂ ਦੇ ਹੱਥਿਆਰ ਨੂੰ ਛੱਡਕੇ ਅਸੀਂ ਨਿੱਕੇ ਤੇ ਅਸਥਾਈ ਹੱਥਿਆਰਾਂ ਵੱਲ ਦੇਖਾਂ ਗੇ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਸਫ਼ਲਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਨ ਹੀ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਿੱਕੇ (ਕੋਝੇ) ਹੱਥਿਆਰਾਂ ਰਾਹੀਂ ਸਫ਼ਲਤਾ ਮਿਲੀ ਹੈ ਜਾ ਮਿਲਿਆ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਨਬੀਆਂ (ਅਵਤਾਰਾਂ) ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਸਫ਼ਲਤਾਵਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਦੁਆਵਾਂ ਕਰਕੇ ਹੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੱਦ ਅਸੀਂ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਖ਼ਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਅਤੇ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ਤੇ ਰਾਸ਼ਦਾ ਦੇ ਯੁੱਗ ਨੂੰ ਦਾਖੀਏ ਤਾਂ ਦੁਨੀਆਵੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਕੇਵਲ ਅਲੱਹ ਤਆਲਾ ਦੀ ਮਿਹਰ ਕਰਕੇ ਹੀ ਜਿੱਤਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈਆਂ। ਅਲਾਹ ਤਆਲਾ ਦੇ ਵਾਦਿਆਂ ਅਨੁਸਾਰ ਜਿੱਤਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈਆਂ। ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਚੇਤੇ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਵਾਦਿਆਂ ਦੇ ਹੁੰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਵੀ ਜਿੱਤਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਦੇਣੀਆਂ ਪਈਆਂ। ਇਬਾਦਤ ਦੇ ਮਿਆਰ ਬੁਲੰਦ ਕਰਨੇ ਪਏ। ਅਲੱਹ ਤਆਲਾ ਇਸ ਵੱਲ ਧਿਆਉਣ ਦੁਆਉਂਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਸਾਨੂੰ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ (فصل لربك وانحر) 'ਫ਼ਜ਼ਲੇ ਲਿ ਰੱਬਿਕਾ ਵਨਹਰ' ਸੋ, ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਰੱਬ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਕਰ ਅਤੇ ਉਸ ਲਈ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਦੇ। ਫਿਰ ਇਹ ਜੋ ਇਬਾਦਤਾਂ ਤੇ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਹਨ ਅਲੱਹ ਤਆਲਾ ਦੀ ਮਿਹਰ ਦਾ ਵਾਰਸ ਬਣਾਉਣਗੀਆਂ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੰਦੇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਵ ਹੈ ਕਿ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਦੁੱਖ, ਕਸ਼ਟ ਤੇ ਔਕੁੜਾਂ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਬੇਚੈਨ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਰਸੂਲ ਤੇ ਮੋਮਿਨੀਨ (ਈਮਾਨ ਵਾਲੇ) ਵੀ 'ਮਤਾ ਨਸਰੁਲੱਹ' ਕਿ ਅਲੱਹ ਦੀ ਮਦਦ ਕਦੋਂ ਆਏਗੀ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਬੁਲੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬੇਚੈਨ ਹੋਕੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦਿਲੋਂ ਇਹ ਗੱਲ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਰੱਬ ਦੇ ਰਹਿਮ ਨੂੰ ਉਭਾਰਨ ਲਈ, ਉਸ ਦੇ

ਫ਼ਜ਼ਲਾਂ ਤੇ ਮਿਹਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਾਮਲ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਬ ਦੀ ਝੋਲੀ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਦੁਆਵਾਂ ਨੂੰ ਅਥਾਹ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਦੇ ਮਿਆਰ ਨੂੰ ਬੁਲੰਦ ਕਰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਇਹ ਆਵਾਜ਼ ਬੁਲੰਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਖੁਦਾ ਤਆਲਾ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਆਵਾਜ਼ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ (الان نصر الله قريب) 'ਅਲਾ ਇਨਾ ਨਸਰੁਲਾਹਿ ਕਰੀਬ' ਕਿ ਸੁਣੋ ਅਵਸ਼ ਲਹੀ ਅਲੱਹ ਤਆਲਾ ਦੀ ਮਦਦ ਨੇੜੇ ਹੈ। ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੁੰਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਨੂੰ ਵੀ ਅਲੱਹ ਤਆਲਾ ਨੇ ਇਹੋ ਫ਼ਰਮਾਇਆ। ਵੱਖ ਵੱਖ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪ ਜੀ ਨੇ ਅਲੱਹ ਤਆਲਾ ਦੀ ਮਦਦ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੋਣ ਦੇ ਨਜ਼ਾਰੇ ਦੇਖੇ ਹਨ। ਆਪ ਨੂੰ ਵੀ ਇਲਹਾਮ ਰਾਹੀਂ ਇਹੋ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਮਲੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦੇਖਿਆ। ਅਸੀਂ ਵੀ ਵੱਖ ਵੱਖ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਜ਼ਾਰੇ ਦੇਖੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦੇਖਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦੇਖਦੇ ਰਹਾਂਗੇ। ਇੰਸ਼ਾਅਲੱਹ।

ਅਲੱਹ ਤਆਲਾ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ (امن يجيب المضطر اذا دعاه ويكشف السوء ويجعلكم خلفاء الارض االه مع الله قليلا ما تذكرون)

ਕਿ ਦੱਸੋ, ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ ਜੋ ਨਿਹ ਸਹਾਇ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣਦਾ ਹੈ ਜੱਦ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਪੁਕਾਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ (ਖੁਦਾ) ਉਸਦੇ ਦੁੱਖ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਦੁਆ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਦਿਨ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਦਾ ਵਾਰਸ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਕੀ ਉਸ ਸਰਬ ਵਿਆਪੀ ਅਲੱਹ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਮਾਬੂਦ (ਇਸ਼ਟ) ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਉਕਾ ਹੀ ਨਸੀਹਤ ਨਹੀਂ ਫ਼ੜਦੇ।

ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੁੰਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਇਸ ਬਾਰੇ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਚੇਤੇ ਰੱਖੋ ਕਿ ਰੱਬ ਬਹੁਤ ਬੇ-ਨਿਯਾਜ਼ ਹੈ, ਜੱਦ ਤੱਕ ਬਹੁਤ ਵਾਰੀ ਤੇ ਵਾਰ ਵਾਰ ਉਤਾਵਲਿਆਂ ਵਾਂਗ ਦੁਆ ਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਉਹ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਦੇਖੋ ਕਿਸੇ ਦੀ ਪਤਨੀ ਜਾਂ ਬੱਚਾ ਬਿਮਾਰ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਉੱਪਰ ਕੋਈ ਕੜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਪੈ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਵਿਆਕੁਲਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਦੁਆ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜੱਦ ਤੱਕ ਸੱਚੀ ਤੜਪ, ਉਤਾਵਲਾਪਨ ਤੇ ਵਿਆਕੁਲਤਾ ਪੈਦਾ ਨ ਹੋਵੇ, ਤੱਦ ਤੱਕ ਉਹ ਉਕਾ ਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵਹੀਨ ਅਤੇ ਵਿਅਰਥ ਕੰਮ ਹੈ। ਪਰਵਾਨਗੀ ਲਈ ਇਜ਼ਤਰਾਬ (ਵਿਆਕੁਲਤਾ) ਸ਼ਰਤ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਫ਼ਰਮਾਇਆ :

امن يجيب المضطر اذا دعاه ويكشف السوء ويجعلكم خلفاء الارض االه مع الله قليلا ما تذكرون. امن يجيب المضطر اذا دعاه ويكشف السوء ويجعلكم (خلفاء الارض االه مع الله قليلا ما تذكرون)

ਇਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਇਬਾਦਤਾਂ ਤੇ ਦੁਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਮੈਂ ਕੁਝ ਦੁਆਵਾਂ ਵੱਲ ਵੀ ਧਿਆਨ ਖਿਚਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਜਮਾਤ ਅਹਮਦੀਆ ਦੀ ਜੁਬਲੀ ਸਮੇਂ ਹਜ਼ਰਤ ਖਲੀਫ਼ਤੁਲ ਮਸੀਹ ਸਾਲਸ ਨੇ ਦੱਸੀਆਂ ਸਨ ਫਿਰ ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਖਿਲਾਫ਼ਤ ਜੁਬਲੀ ਲਈ ਮੈਂ ਵੀ ਦੱਸੀਆਂ ਸਨ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਭੁਲਣਾ ਨਹੀਂ, ਨ ਹੀ ਘੱਟ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਦਾ ਹੀ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਨਿਰੰਤਰ ਭਾਗ ਬਨਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਪਣੀਆਂ ਨਮਾਜ਼ਾਂ ਦੀ ਇਬਾਦਤਾਂ ਨੂੰ ਸੰਵਾਰ ਕੇ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਹੱਕ ਅਦਾ ਕਰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਦੁਆਵਾਂ ਦਾ ਹੱਕ ਵੀ ਪੂਰਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਮੁੜ ਚੇਤੇ ਕਰਾਉਂਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਦੱਸ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੂਰਤ ਫ਼ਤਿਹਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦੁਰੂਦ ਸ਼ਰੀਫ਼ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਨਮਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਵਾਰੀ ਪੜ੍ਹੋ। ਫਿਰ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੁੰਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਨੂੰ ਜੋ ਇਲਹਾਮ ਰਾਹੀਂ ਦੁਆਵਾਂ ਸਿਖਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।

(سبحان الله وبحمده سبحان الله العظيم اللهم صل على محمد وآل محمد)

“ਸੁਬਹਾਨਲੱਹਿ ਵ ਬਿ ਹਮਦਿਹੀ ਸੁਬਹਾਨਲੱਹਿ ਹਿਲ ਅਜ਼ੀਮ, ਅਲੱਹੁਮੱਯਾ ਸੱਲਿ ਅਲਾ ਮੁਹਮੱਦਿੰਵ ਵ ਆਲਿ ਮੁਹਮੱਦ” ਇਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਵਾਰੀ ਪੜ੍ਹੋ। ਇਕ ਹਦੀਸ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਜ਼ਰਤ ਅਬੂ ਹੁਰੈਰਾ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹਿ ਅਨਹੁ ਤੋਂ ਰਿਵਾਇਤ ਹੈ ਕਿ ਰਸੂਲੁਲੱਹਿ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਦੋ ਕਲਮੇ (ਵਾਕ) ਅਜਿਹੇ ਹਨ ਜੋ ਬੋਲਣ ਦੇ ਪੱਖੋਂ ਅਤਿਅੰਤ ਹੌਲੇ

ਪਰ ਵਜ਼ਨ (ਤੋਲ) ਪੱਖੋਂ ਤਕੜੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਭਾਰੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਰਹਿਮਾਨ ਖੁਦਾ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪਿਆਰੇ ਹਨ । ਉਹ ਸ਼ਬਦ
(سبحان الله وبحمده سبحان الله العظيم اللهم صل على محمد وآل محمد.)

‘ਸੁਬਹਾਨਲੱਹਿ ਵ ਬਿ ਹਮਦਿਹੀ ਸੁਬਹਾਨੱਲਾ ਹਿਲ ਅਜ਼ੀਮ’ ਹਨ । ਆਪ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਰਹਿਮਾਨ ਖੁਦਾ ਦੇ ਬਹੁਤ
ਪਿਆਰੇ ਹਨ । ਇਸ ਲਈ ਅਲੱਹ ਤਆਲਾ ਦੇ ਰਹਿਮ ਨੂੰ ਉਭਾਰਨ ਲਈ ਇਹ ਦੁਆ ਵੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ।

ਫਿਰ ਇਹ ਦੁਆ ਸੀ ਜੋ ਹੁਣ ਵੀ ਪੜ੍ਹਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ

(ربنا لا تزغ قلوبنا بعد اذ هديتنا و هب لنا من لدنك رحمة انك انت الوهاب.)

ਰਬੱਨਾ ਲਾ ਤੁਜ਼ਿਗ ਕੁਲੂਬਨਾ ਬਾਦਾ ਇਜ਼ ਹਦੈਤਾਨਾ ਵ ਹਬਲਨਾ ਮਿਲਾਦੁਨਕਾ ਰਹਮਾਤਨ ਇਨੱਕਾ ਅੰਤਲ ਵਹਾਬ ।
ਅਰਥਾਤ ਹੇ, ਅਲੱਹ ਸਾਡੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਟੇਢਾ ਨ ਹੋਣ ਦੇਵੀਂ, ਇਸਦੇ ਮਗਰੋਂ ਕਿ ਤੂੰ ਸਾਨੂੰ ਹਿਦਾਇਤ ਦੇ ਚੁੱਕਿਆਂ ਹੈਂ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ
ਆਪਣੇ ਜਨਾਬ ਤੋਂ ਰਹਿਮਤਾਂ ਬਖ਼ਸ਼ ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਹੀ ਬਹੁਤ ਬਖ਼ਸ਼ਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ।

ਹਜ਼ਰਤ ਨਵਾਬ ਮੁਬਾਰਕਾ ਬੇਗਮ ਸਾਹਿਬਾ ਨੇ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੁਉਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਦੀ ਵਫ਼ਾਤ ਦੇ ਬਾਦ ਸੁਪਨਾ
ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਇਹ ਵੱਡੀ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਦੁਆ ਬਹੁਤ ਪੜ੍ਹਿਆ ਕਰੋ । ‘ਰਬੱਨਾ ਲਾ ਤੁਜ਼ਿਗ
ਕੁਲੂਬਨਾ’ ਵਾਲੀ । ਹਜ਼ਰਤ ਖਲੀਫ਼ਾ ਅਵੱਲ ਨੂੰ ਜੱਦ ਇਹ ਸੁਪਨਾ ਸੁਣਾਇਆ ਤਾਂ ਹਜ਼ਰਤ ਖਲੀਫ਼ਾ ਅਵੱਲ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ
ਮੈਂ ਹੁਣ ਇਸ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਪੜ੍ਹਨਾ ਨਹੀਂ ਛੱਡਾਂਗਾ । ਬਹੁਤ ਅਧਿਕ ਪੜ੍ਹਾਂਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਈਮਾਨ
ਦੀ ਪੱਕਿਆਈ ਲਈ ਰੱਬ ਅੱਗੇ ਜਾਚਨਾ ਹੈ ਉੱਥੇ ਇਹ ਦੁਆ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ਤ ਦੇ ਨਿਜ਼ਾਮ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਵੀ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ
ਦੁਆ ਹੈ । ਫਿਰ ਇਕ ਦੁਆ ਸੀ ਜਿਸ’ਤੇ ਬਹੁਤ ਅਧਿਕ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ।

(ربنا افرغ علينا صبرا وثبت اقدامنا وانصرنا على القوم الكافرين.)

ਰਬੱਨਾ ਅਫ਼ਰਿਗ ਅਲੈਨਾ ਸਬਰੰਵ ਵ ਸੱਬਿਤ ਅਕਦਾਮਨਾ ਵਨ ਸੁਰਨਾ ਅਲਲ ਕੋਮਿਲ ਤਾਫ਼ਿਰੀਨ । ਕਿ ਹੇ, ਸਾਡੇ ਰੱਬ !
ਸਾਨੂੰ ਸਬਰ ਕਰਨ ਦੀ ਜਾਚ ਸਿਖਾ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਪੈਰਾਂ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਬਖ਼ਸ਼ ਅਤੇ ਕਾਫ਼ਰ ਕੋਮ ਦੇ ਵਿਰੁਧ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰ । ਫਿਰ

(اللهم انا نجعلك في نحورهم ونعوذ بك من شرورهم.)

‘ਅਲੱਹੁਮੱ ਇਨੱ ਨਜਆਲੁਕਾ ਫ਼ੀ ਨਹੂਰਿਹਿਮ ਵ ਨਉਜੁਬਿਕਾ ਮਿਨ ਸ਼ੁਰੁਰਿਹਿਮ’, ਦੀ ਦੁਆ ਹੈ ।

ਇਕ ਰਿਵਾਇਤ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੱਮਦ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲੱਮ ਜੱਦ ਕਿਸੇ ਕੋਮ ਵੱਲੋਂ ਖਤਰਾ ਦੇਖਦੇ ਤਾਂ
ਆਪ ਇਹ ਦੁਆ ਪੜ੍ਹਦੇ ਸਨ ਕਿ (اللهم انا نجعلك في نحورهم ونعوذ بك من شرورهم) ‘ਅਲੱਹੁਮੱ ਇਨੱ ਨਜਆਲੁਕਾ ਫ਼ੀ ਨਹੂਰਿਹਿਮ
ਵ ਨਉਜੁਬਿਕਾ ਮਿਨ ਸ਼ੁਰੁਰਿਹਿਮ’ ਕਿ ਹੇ, ਅਲੱਹ ! ਤੂੰ ਹੀ ਉਹਨਾਂ’ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਜੀਵਨ ਸਮਾਪਤ
ਹੋ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਾਰਤਾਂ ਤੋਂ ਬੱਚ ਜਾਈਏ । ਤੂੰ ਹੀ ਹੈਂ ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਅੰਸਰਾਂ ਤੇ ਫ਼ਸਾਈਆਂ ਨੂੰ ਅਤੇ
ਜ਼ੁਲਮ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਵਾਲਾ ਹੈ । ਇਸ ਲਈ ਤੂੰ ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਖ਼ਾਤਮਾ ਕਰ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਖ਼ੋਫ਼ ਤੋਂ ਆਪਣੀ
ਓਟ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲੈ ।

ਫਿਰ (استغفر الله ربّي من كل ذنب واتوب اليه.) ਅਸਤਗਫ਼ਰੁਲੱਹੁ ਰੱਬੀ ਮਿਨ ਕੁੱਲੇ ਜੰਬਿੰਵ ਵ ਅਤੂਬ ਅਲੈਹਿ ਦੀ ਦੁਆ ਹੈ ।

ਫਿਰ ਇਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਹੋਇਆਮੈਂ ਇਕ ਸੁਪਨੇ ਦੇ ਆਧਾਰ’ਤੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ (رب كل شيء خادمك رب فاحفظني وانصرني) ‘ਰੱਬੋ ਕੁੱਲੁ ਸ਼ੈਇਨ ਖ਼ਾਦਿਮੁਕਾ ਰੱਬਿ ਫ਼ਾਹਫ਼ਿਜ਼ਨੀ ਵਨਸੁਰਨੀ ਵਰਹਮਨੀ’ ਦੀ ਦੁਆ ਬਹੁਤ ਪੜ੍ਹੋ ।
(وارحمي)

ਫਿਰ ਇਹ ਦੁਆ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰੋ :

(ربنا اغفر لنا ذنوبنا واسر افنا في امرنا وثبت اقدامنا وانصرنا على القوم الكافرين.)

ਰੱਬਾਨਗਫ਼ਿਰਲਨਾ ਜ਼ਨੂਬਨਾ ਵ ਇਸਰਾਫ਼ਨਾ ਫ਼ੀ ਅਮਰਿਨਾ ਵ ਸੱਬਿਤ ਅਕਦਾਮਨਾ ਵਨਸੁਰਨਾ ਅਲਲ ਕੋਮਿਲ ਕਾਫ਼ਿਰੀਨ ।

ਕਿ ਹੇ, ਸਾਡੇ ਰੱਬ! ਸਾਡੇ ਕੁਸੂਰ ਅਰਥਾਤ ਕੁਤਾਹੀਆਂ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਕਰਮ ਤੇ ਵਧੀਕੀਆਂ ਸਾਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਪੈਰਾਂ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰ ਅਤੇ ਕਾਫ਼ਰ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁਧ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰ ।

ਇਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੁੰਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਦੀ ਇਕ ਇਲਹਾਮੀ ਦੁਆ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਦੀ ਬਹੁਤ ਲੋੜ ਹੈ । ਦੁਸਮਣ ਆਪਣੇ ਅਤਿ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਦੁਆ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ । ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੁੰਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਪਣੀ ਜਮਾਤ ਲਈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਕਾਦੀਆਂ ਲਈ ਦੁਆ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਇਹ ਇਲਹਾਮ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜੀਵਨ ਦੇ ਫ਼ੈਸਲੇ ਤੋਂ ਦੂਰ ਜਾ ਪਏ ਹਨ । ਫਿਰ ‘ਫ਼ਸਹੁਕੁਹਮ ਤਸਹੀਕਾ’ ਅਰਥਾਤ ਪੀਹ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੀਹ ਦੇ । ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪੀਹ ਦੇਣ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਕਿਉਂ ਮੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ. ਇੰਨੇ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਨਜ਼ਰ ਉਸ ਦੁਆ ਉੱਪਰ ਪਈ ਜੋ ਇਕ ਸਾਲ ਹੋਇਆ ਬੈਤੁਦੁਆ ਉੱਪਰ ਲਿੱਖੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਦੁਆ ਇਹ ਹੈ ।

(يرب فاسمع دعائى ومزق اعدائى واعدائى وانجز وعدك وانصر عبدك اربنا ايامك وشهر لنا حسامك ولا تنذر من الكافرين شريرا)

ਯਾਰੱਬਿ ਫ਼ਸਮਾ ਦੁਆਈ ਵ ਮੱਜ਼ਿਕ ਆਦਾਇਕਾ ਵ ਆਦਾਈ ਵ ਅੰਜ਼ਜ ਵ ਆਦਾਕਾ ਵਨਸੁਰ ਅਬਦਾਕਾ ਆਰਿਨਾ ਅਯੱਮਾਕਾ ਵਜ਼ਹਰਲਨਾ ਹੁਸਾਮਾਕਾ ਵਲਾ ਤਜ਼ਰ ਮਿਨਲ ਕਾਫ਼ਿਰੀਨਾ ਸ਼ਰੀਰਾ ।

ਕਿ ਹੇ, ਮੇਰੇ ਰੱਬ ! ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਦੁਆ ਸੁਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਤੇ ਮੇਰੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਨੂੰ ਟੋਟੇ ਟੋਟੇ ਕਰ ਦੇ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਵਾਦਾ ਪੂਰਾ ਕਰ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬੰਦੇ ਦੀ ਮਦਦ ਫ਼ਰਮਾ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਿਨ ਦਿਖਾ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਖਿੱਚ ਲੈ ਅਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਨੂੰ ਬਾਕੀ ਨ ਰੱਖ ।

ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਦੁਆਵਾਂ ਹਨ । ਇਹਨਾਂ ਵੱਲ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ।

ਹੁਣ ਇਸ ਦੇ ਮਗਰੋਂ ਅੱਜ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਇਕ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ਸਾਧ, ਵਫ਼ਾਦਾਰ, ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹਿਤੈਸ਼ੀ ਤੇ ਅਨੇਕਾ ਹੀ ਖੂਬੀਆਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਂ ਡਾਕਟਰ ਮਹਦੀ ਅਲੀ ਕਮਰ ਸਪੁੱਤਰ ਚੌਧਰੀ ਫ਼ਰਜ਼ੰਦ ਅਲੀ ਸਾਹਬ ਸੀ ਦੇ ਗੁਣਾ ਦਾ ਵਰਨਣ ਕਰਾਂਗਾ । ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 26 ਮਈ ਨੂੰ ਰਬੱਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਹੀਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ । ਇਹ ਘਟਨਾ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਅਣ ਪਛਾਤੇ ਮੋਟਰ ਸਾਈਕਲ ਸਵਾਰਾਂ ਨੇ ਸਵੇਰੇ ਪੰਜ ਵਜੇ ਜੱਦ ਇਹ ਬਹਿਸ਼ਤੀ ਮਕਬਰਾ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਦਾਰੁਲ ਫ਼ਜ਼ਲ ਨੇੜੇ ਗੋਲੀ ਮਾਰਕੇ ਸ਼ਹੀਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ । 11 ਗੋਲੀਆਂ ਫ਼ਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲੱਗੀਆਂ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਡਾਕਟਰ ਸਾਹਬ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਹੀ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋ ਗਏ । ਡਾਕਟਰ ਸਾਹਬ ਸ਼ਹੀਦ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਗੋਖੋਵਾਲ ਜ਼ਿਲਾ ਫ਼ੈਸਲਾਬਾਦ ਨਾਲ ਹੈ । ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਅਹਮਦੀਅਤ ਦਾ ਪੌਦਾ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਚੌਧਰੀ ਫ਼ਰਜ਼ੰਦ ਅਲੀ ਸਾਹਬ ਰਾਹੀਂ ਲੱਗਿਆ ਜਿੰਨਾਂ ਜਵਾਨੀ ਦੇ ਅਰੰਭ ਵਿੱਚ ਹਜ਼ਰਤ ਖਲੀਫ਼ਾਤੁਲ ਮਸੀਹ ਸਾਨੀ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹ ਅਨਹੁ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਉੱਪਰ ਬੈਅਤ ਕਰਕੇ ਅਹਮਦੀਅਤ ਵਿੱਚ ਦਾਖ਼ਲ ਹੋਏ ਸਨ । ਚੌਧਰੀ ਸਾਹਬ ਦੀ ਬੈਅਤ ਦੇ ਬਾਦ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਤਾਇਆ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਭਾਈ ਚੌਧਰੀ ਅਲੱਹ ਦਿੱਤਾ ਸਾਹਬ ਨੇ ਬੈਅਤ ਕਰ ਲਈ । ਫਿਰ ਇਹ ਪਰਿਵਾਰ ਰਬੱਵਾਹ ਸ਼ਿਫ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ । ਡਾਕਟਰ ਸਾਹਬ ਸ਼ਹੀਦ ਦੇ ਨਾਨਾ ਮਾਸਟਰ ਜ਼ਿਆਉੱਦੀਨ ਸਾਹਬ ਸ਼ਹਿਰ ਵਾਸੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੇ ਸ਼ਹੀਦ ਸਨ । 1974 ਈ. ਵਿੱਚ ਸਰਗੋਧਾ ਸਟੇਸ਼ਨ ਉੱਪਰ ਫ਼ਾਇਰਿੰਗ ਕਰਕੇ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋਏ । ਉਸ ਸਮੇਂ ਇਹ ਮਾਸਟਰ ਜ਼ਿਆਉੱਦੀਨ ਸਾਹਬ ਮੁਹਲੱਹ ਦਾਰੁਲ ਬਰਕਾਤ ਦੇ ਸਦਰ ਅਤੇ ਤਾਲੀਮ ਉਲ ਇਸਲਾਮ ਸਕੂਲ ਦੇ ਟੀਚਰ ਵੀ ਸਨ । ਡਾਕਟਰ ਸਾਹਬ ਸ਼ਹੀਦ 23 ਸਤੰਬਰ 1963 ਈ. ਨੂੰ ਰਬੱਵਾ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ । ਡਾਕਟਰ ਸਾਹਬ ਦੀ ਪੈਦਾਇਸ਼ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਹਜ਼ਰਤ ਮਿਰਜ਼ਾ ਬਸ਼ੀਰ ਅਹਮਦ ਸਾਹਬ ਕਮਰੁਲ ਅੰਬਿਆ ਦਾ ਨਿਧਨ ਹੋਇਆ। ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਡਾਕਟਰ ਸਾਹਬ ਦੇ ਮਾਂਪਿਆਂ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਨਾਲ ਕਮਰ ਲਾ ਦਿੱਤਾ । ਫਿਰ ਡਾਕਟਰ ਸਾਹਬ ਦੇ ਨਾਨਾ ਜੋ ਸ਼ਹੀਦ ਸਨ ਨੇ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਸਲਿਹ ਮੁੰਦ ਦੇ ਨਾਂ ਦਾ ਭਾਗ ਬਸ਼ੀਰੁੱਦੀਨ ਨੂੰ ਵੀ ਨਾਲ ਲਾ ਦਿੱਤਾ । ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਡਾਕਟਰ ਸਾਹਬ ਸ਼ਹੀਦ ਦਾ ਪੂਰਾ ਨਾਂ ਮਹਦੀ ਅਲੀ ਬਸ਼ੀਰੁੱਦੀਨ ਕਮਰ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਹੋ ਨਾਂ ਹਰ ਥਾਂ ਲਿੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਡਾਕਟਰ ਸਾਹਬ ਨੇ ਆਰੰਭਕ ਸਿੱਖਿਆ ਤਾਲੀਮ ਉਲ ਇਸਲਾਮ

ਸਕੂਲ ਅਤੇ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ । ਅਤਿਅੰਤ ਸੂਝਵਾਨ ਤੇ ਹੋਨਹਾਰ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ । ਫਿਰ ਪੰਜਾਬ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਫ਼ੈਸਲਾਬਾਦ ਵਿੱਚ ਮੈਡੀਕਲ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਲੈਣੀ ਅਰੰਭ ਕੀਤੀ । ਉੱਥੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਸਮੇਂ ਅਹਮਦੀਅਤ ਦੇ ਸਬਬ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਵਿਰੋਧਤਾ ਕੀਤੀ । ਕਿਤਾਬਾਂ ਅਤੇ ਸਮਾਨ ਸਭ ਸਾੜ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਰੱਬਵਾਂ ਪਰਤ ਆਏ । ਫਿਰ ਹਾਲਾਤ ਠੀਕ ਹੋਣ ਉਪਰੰਤ ਮੁੜ ਜਾਕੇ ਆਪਣੀ ਸਿੱਖਿਆ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ । ਐਮ. ਬੀ. ਬੀ. ਐਸ. ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕੀਤੀ । 1989 ਈ. ਤੋਂ 1991 ਈ. ਤੱਕ ਦੋ ਸਾਲ ਫ਼ਜ਼ਲੇ ਉਮਰ ਹਸਪਤਾਲ ਰਬੱਵਾ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ । ਮਗਰੋਂ ਆਪਣੀ ਮਾਤਾ ਨਾਲ ਕੈਨੇਡਾ ਸ਼ਿਫਟ ਹੋ ਗਏ । ਕੈਨੇਡਾ ਵਿੱਚ ਮੈਡੀਕਲ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਦ ਹਾਉਸ ਜਾਬ ਕੀਤੀ । ਫਿਰ ਬਰਾਕਲੈਂਡ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨਿਊਯਾਰਕ ਚਲੇ ਗਏ । ਉੱਥੇ ਕਾਰਡੀਓਲੋਜੀ ਵਿੱਚ ਸਪੈਸ਼ਲਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਕੀਤਾ । ਸਿੱਖਿਆ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਦ ਕੋਲੰਬਸ ਓਹਾਯੂ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਆਪ ਨੇ ਜਾਬ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ । ਉੱਥੇ ਹੀ ਆਪ ਨੇ ਪੱਕੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਕਰ ਲਈ ਅਤੇ ਤਾਰਿਹ ਹਾਰਟ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਬਾਦ ਜੱਦ ਮੈਂ ਡਾਕਟਰਾਂ ਨੂੰ ਤਹਿਰੀਕ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਆਰਜ਼ੀ ਵਕਫ਼ ਕਰਕੇ ਆਉਂਦੇ ਸਨ । ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਦੋ ਵਾਰ ਆ ਚੁੱਕੇ ਸਨ, ਹੁਣ ਤੀਜੀ ਵਾਰ ਆਏ ਸਨ । ਜਮਾਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਨੇਕਾ ਪਧੌਰਾਂ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਅਵਸਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ । ਬਹੁਤ ਹੀ ਨਰਮ ਮਿਜ਼ਾਜ, ਮਿੱਠ ਬੋਲੜੇ ਤੇ ਮਿਲਨਸਾਰ ਵਿਅਕਤੀਤਵ ਦੇ ਮਾਲਕ ਸਨ । ਹਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਦੁੱਖ ਤਕਲੀਫ਼ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਸਨ । ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਝਗੜਾ ਜਾਂ ਉਚ ਨੀਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ । ਡਾਕਟਰ ਸਾਹਬ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਵੀ ਅਤਿਅੰਤ ਨਰਮ ਰਵੱਈਆ ਰੱਖਦੇ ਸਨ । ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨਾਲ ਦਿਲਦਾਰੀ ਕਰਦੇ । ਗ਼ਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਅੱਖੋਂ ਓਹਲੇ ਕਰਦੇ, ਕਦੇ ਕੋਈ ਕਸ਼ਟ ਹੋਣ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ । ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਅਤਿਅੰਤ ਮਿਹਰਬਾਨ ਪਿਤਾ ਸਨ । ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਚੰਗੀ ਸਿੱਖਿਆ ਤੇ ਤਰਬੀਯਤ ਦਾ ਹਰ ਸਮੇਂ ਖਿਆਲ ਰੱਖਦੇ ਸਨ । ਅਤਿਅੰਤ ਖੁੱਸ਼ ਮਿਜ਼ਾਜ ਸਨ । ਇਹ ਕਹਿੰਦੀ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂਨੂੰ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਉੱਪਰ ਗੁੱਸਾ ਆ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਸਦਾ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਗੁੱਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ । ਸੁਭਾਵ ਵਿੱਚ ਆਜ਼ਜ਼ੀ ਤੇ ਮਿਲਨਸਾਰੀ ਬਹੁਤ ਸੀ । ਸੁਸਰਾਲੀ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਵੀ ਬਹੁਤ ਖਿਆਲ ਰੱਖਦੇ ਸਨ । ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸੱਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਪੰਜ ਸਾਲ ਉਹਨਾ ਕੋਲ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਰਹੀ ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਵਾਂਗ ਮੇਰਾ ਸਨਮਾਨ ਕੀਤਾ । ਪ੍ਰਾਹੁਣਾਚਾਰੀ ਦਾ ਇਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਸ਼ੌਕ ਸੀ । ਜਮਾਤੀ ਪ੍ਰੋਗ੍ਰਾਮਾਂ ਸਮੇਂ ਮਹਿਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦੇ । ਫਿਰ ਏਅਰਪੋਰਟ ਤੋਂ ਲਿਆਉਣ ਤੇ ਲੈ ਜਾਣ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦੇ । ਗੀਰੀਬਾਂ ਤੇ ਲੋੜਵੰਦਾ ਦੀ ਖੁੱਲਕੇ ਮਦਦ ਕਰਦੇ । ਸ਼ਹੀਦ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਸਾਹਿਤਕ ਸ਼ੌਕ ਵੀ ਰੱਖਦੇ । ਇਕ ਚੰਗੇ ਸ਼ਾਇਰ ਵੀ ਸਨ । ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਲਾਮ ਦਾ ਸੰਗ੍ਰਹ 'ਬਰਗੇ ਖਿਆਲ' ਦੇ ਨਾਂ ਨਾਲ ਛਪਾਈ ਹੋਠ ਹੈ । ਇਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੈਲੀਗ੍ਰਾਫੀ ਵੀ ਚੰਗੀ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਸਨ । ਖ਼ਿਲਾਫ਼ਤ ਨਾਲ ਅਤਿਅੰਤ ਸਨੇਹ ਭਰਿਆ ਤੇ ਖ਼ਾਲਸ ਸੰਬੰਧ ਸੀ ਅਤੇ ਹਰ ਤਹਿਰੀਕ ਉੱਪਰ ਝੱਟ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਨ । ਵੱਧ ਰੜ੍ਹ ਕੇ ਚੰਦਾ ਦਿੰਦੇ ਸਨ । ਕੋਲੰਬਸ ਦੀ ਮਸਜਿਦ ਬਨਾਉਣ ਵਿੱਚ ਇਕ ਵੱਡਾ ਭਾਗ ਇਹਨਾ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ । ਉਸ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਤੇ ਸਾਜ ਸਜਾ ਦਾ ਵੀ ਕੰਮ ਕੀਤਾ । ਇਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਆਪਣੇ ਪੈਤ੍ਰਿਕ ਮੁਹੱਲੇ ਦਾਰੁਲ ਰਹਿਮਤ ਪੱਛਮੀ ਰੱਬਵਾਹ ਦੀ ਮਸਜਿਦ ਲਈ ਵੀ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਦਿੱਤੀ । ਤਾਰਿਹ ਹਾਰਟ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਲਈ ਵੀ ਫੰਡ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮੋਹਰੇ ਰਿਹੰਦੇ ਸਨ । ਦਾਅਵਤ ਇਲਲਾਹ ਦਾ ਜਨੂਨ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸ਼ੌਕ ਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਮਕ ਅਧਿਐਨ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸੀ । ਯੂ ਟਿਯੂਬ ਉੱਪਰ ਗ਼ੈਰ ਅਹਮਦੀਆਂ ਅਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਢੁੱਕਵੇਂ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਤੱਤਪਰ ਰਿਹੰਦੇ ਸਨ । ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇਹਨਾ ਦੀ ਪਤਨੀ ਵਜੀਹਾ ਮਹਦੀ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਪੁੱਤਰ ਅਬਦੁਲਾਹ ਅਲੀ ਉਮਰ ਪੰਦਰਾਂ ਸਾਲ, ਹਾਸ਼ਮ ਅਮਲੀ ਉਮਰ ਸੱਤ ਸਾਲ ਅਤੇ ਅਸ਼ਰ ਅਲੀ ਉਮਰ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਹਨ । ਇਹ ਛੋਟਾ ਬੱਚਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਸੀ ਜੱਦ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਗੋਲੀਆਂ ਮਾਰੀਆਂ ਗਈਆਂ ।

ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਸ਼ਾਇਰੀ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਧਾਰਣ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਖੀਰੀ ਕਵਿਤਾ ਦੇ ਦੋ ਤਿੰਨ ਪਦ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੇ 28 ਮਾਰਚ 2014 ਈ. ਨੂੰ ਕਹੀ ਸੀ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ :

ਮੌਤ ਕੇ ਰੂਬਰੂ ਕਰੇਂਗੇ ਹਮ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਕੇ ਹਸੂਲ ਕੀ ਬਾਤੋਂ
ਨ ਮਿਟਾ ਪਾਏਗਾ ਯਜ਼ੀਦ ਕੋਈ ਹੱਕ ਹੈਂ ਇਬਨ ਬਤੂਲ ਕੀ ਬਾਤੋਂ
ਸਬ ਫ਼ਨਾ ਹੋਗਾ ਪਰ ਰਹੇਂਗੀ ਤਮਾਮ ਬਾਕੀ ਅਲੱਹ ਰਸੂਲ ਕੀ ਬਾਤੋਂ
ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਇਕ ਸ਼ੇਅਰ ਹੈ

ਅਲੱਹ ਤੇਰੀ ਰਾਹ ਮੇਂ ਯਹੀ ਆਰਜ਼ੂ ਹੈ ਅਪਨੀ,
ਐ ਕਾਸ਼ ਕਾਮ ਆਏ ਖ਼ੁਨੇ ਜਿਗਰ ਹਮਾਰਾ

ਫਿਰ ਆਪਣੀ ਸ਼ਾਇਰੀ ਵਿੱਚ ਇਕ 'ਨੂਰੇ ਇਸਤਖ਼ਲਾਫ਼' ਨਾਂ ਹੇਠ ਕਵਿਤਾ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਲਿੱਖਦੇ ਹਨ :

ਰਹਿਮਤੇ ਹੱਕ ਨੇ ਪਿਲਾਇਆ ਹੈ ਯੂੰ ਜਾਮੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ
ਕਿ ਬੰਧਾ ਆਪਨਾ ਖਿਲਾਫ਼ਤ ਸੇ ਨਿਜ਼ਾਮੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ
ਰਸ਼ਕ ਹੈ ਸ਼ਮਸ ਵ ਕਮਰ ਕੋ ਨੂਰੇ ਇਸਤਖ਼ਲਾਫ਼ ਪਰ
ਇਬਲੀਸ ਕੇ ਚੇਲੇ ਪੇ ਹੈ ਤਾਰੀਕ ਸ਼ਾਮ ਜ਼ਿੰਦਗੀ

ਹਾਦੀ ਅਲੀ ਸਾਹਬ ਜੋ ਸਾਡੀ ਜਮਾਤ ਦੇ ਮੁਬੱਲਗ਼ ਹਨ ਇੱਥੇ ਵੀ ਲੰਮਾ ਚਿਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਡਾਕਟਰ ਸਾਹਬ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਛੋਟੇ ਭਾਈ ਸਨ। ਹਾਦੀ ਅਲੀ ਸਾਹਬ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਡੇ ਭਾਈ ਇਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਨੁੱਖ ਸਨ, ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਵਿਛੋੜਾ ਸਾਰੇ ਪਰਿਵਾਰ ਲਈ ਇਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਦੁੱਖ ਹੈ ਪਰ ਕੇਵਲ ਅਲੱਹ ਦੀ ਮਿਹਰ ਨਾਲ ਸਾਡਾ ਪਰਿਵਾਰ ਰੱਬ ਦੀ ਰਜ਼ਾ ਉੱਪਰ ਸੌਚੇ ਮਨੋਂ ਸਾਬਰ ਤੇ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਈ ਮੇਲਜ਼ ਉੱਪਰ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵਾਕ ਲਿੱਖੇ ਹੋਏ ਸਨ ਕਿ (قولوا للناس حسنا) ਕੂਲੂ ਲਿਨੱਸਿ ਹਸਨਾ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਭੈਣ ਆਖਦੀ ਹਨ ਬਚਪੁਣੇ ਤੋਂ ਹੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪਿਆਰੇ ਉੱਚੀ ਬੋਧ ਤੇ ਸੂਝਵਾਨ ਸੁਭਾਵ ਦੇ ਮਾਲਕ ਸਨ। ਵਿਅਰਥ ਕਾਰਜਾਂ ਤੋਂ ਸਦਾ ਬਚਦੇ, ਅਤਿਅੰਤ ਸ਼ੌਕ ਤੇ ਬਕਾਇਦਗੀ ਨਾਲ ਨਮਾਗ ਪੜ੍ਹਦੇ, ਬਚਪਨ ਤੋਂ ਹੀ ਜਮਾਤ ਦੀਆਂ ਜ਼ੈਲੀ ਤੰਜੀਮਾ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲੈਂਦੇ, ਜੱਦ ਤਿਫ਼ਲ ਸਨ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਫ਼ਜ਼ਰ ਦੀ ਨਮਾਜ਼ ਲਈ ਜਗਾਉਣ ਲਈ ਫ਼ਜ਼ਰ ਦੀ ਨਮਾਜ਼ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੱਲੇ ਅਲਾ ਕਰਦੇ। ਬਚਪਨ ਤੋਂ ਹੀ ਅਧਿਐਨ ਦਾ ਸ਼ੌਕ ਸੀ, ਛੋਟੇ ਹੁੰਦਿਆਂ ਹੀ ਜਮਾਤੀ ਕਿਤਾਬਾਂ ਪੜ੍ਹਨੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ।

ਖਿਲਾਫ਼ਤ ਨਾਲ ਇਕ ਵਾਰੇ ਜਾਣ ਦਾ ਇਸ਼ਕ ਸੀ। ਜੱਦ ਮੈਂ 2012 ਈ. ਵਿੱਚ ਕੋਲੰਬਸ ਅਮਰੀਕਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਾਰੀ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਜਾਗ ਕੇ ਮਸਜਿਦ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਤੇ ਸਾਜ ਸਜਾ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਰਹੇ, ਅਨੇਕਾਂ ਹੀ ਬੈਠਰ ਲਾਏ। ਇਹਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਇਹਨਾ ਦੇ ਭਾਈ ਹਾਦੀ ਅਲੀ ਸਾਹਬ ਵੀ ਸਨ। ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਮਸਜਿਦ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਦ ਸਵੇਰੇ ਆਪਣੇ ਹਸਪਤਾਲ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਵੀ ਪੂਰੀ ਨਿਭਾਈ। ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮਸਜਿਦ ਦੀ ਸਜਾਵਟ ਉੱਪਰ ਜੋ ਵੀ ਖਰਚ ਹੋਇਆ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸਦਾ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਕੀਤਾ। ਜੱਦ ਮਸਜਿਦ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਕੋਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਸੀ ਕਿ ਆਪ ਇੰਨੇ ਵੱਡੇ ਡਾਕਟਰ ਹਨ। ਅਤਿਅੰਤ ਸਾਦਗੀ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਮਾਲੀ ਕੁਰੀਬਾਨੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਦਾ ਪਹਿਲੀ ਪੰਕਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ।

ਫਿਰ ਡਾਕਟਰ ਸੁਲਤਾਨ ਮੁਬਸ਼ਰ ਸਾਹਬ ਲਿੱਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਗ਼ਰੀਬਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਖਿਆਲ ਰਖਣ ਵਾਲੇ, ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਆਏ ਤਾਂ ਬੈਂਕ ਅਕਾਊਂਟ ਖੁਲਵਾ ਕੇ ਮੈਂਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਪੈਸੇ ਜਮਾ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਲੋੜਵੰਦਾ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰ ਦਿਆ ਕਰੋ। ਇਕ ਫ਼ੋਨ ਆਇਆ ਕਿ ਫ਼ਲਾਣਾ ਜਮਾਤ ਦਾ ਸਾਬਕਾ ਕਾਰਕੁਨ ਹੈ, ਹੁਣ ਉਹ ਕਾਰਕੁਨ ਨਹੀਂ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੈਸਿਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਮਕਾਨ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ ਉਹ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੇ ਦਿਓ। ਇਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਸਟੂਡੈਂਟ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਸਾਰਾ ਖਰਚਾ ਮੈਂ ਦਿਆਂਗਾ।

ਇਕ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮਿਤਰ ਹਨ ਹਾਡਜ਼ ਅਬਦੁਲ ਕੁਦੁੱਸ, ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਡਾਕਟਰ ਸਾਹਬ ਫ਼ਜ਼ਲੇ ਉਮਰ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਇਕ ਦਿਨ ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਘਰ ਆਏ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਲਾਵਾਰਸ ਰੋਗੀ ਹੈ ਇਸ ਨੂੰ ਇਕ ਬੋਤਲ ਖ਼ੂਨ ਮੈਂ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਇਕ ਦੀ ਹੋਰ ਲੋੜ ਹੈ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਆਪ ਦਿਓ ।

ਤਾਹਿਰ ਹਾਰਟ ਇੰਸਟੀਟਿਊਟ ਲਈ ਸਾਮਨ ਭੇਜਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ, ਆਪ੍ਰਸ਼ਨ ਲਈ ਸਟੈਂਡ ਆਦਿ ਅਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ ਮੈਂਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਕੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਹ ਵੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਮੈਂ ਰਬੱਵਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਮਕਾਨ ਬਣਾਵਾਂ ਤਾਂ ਜੂ ਮੈਂ ਜਮਾਤ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਉੱਪਰ ਭਾਰ ਨ ਬਣਾ । ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਬਾਰੇ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੰਤੋਖ ਸੀ । ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਵੀ ਅਲੱਹ ਦੀ ਮਿਹਰ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਪਰਵਰਿਸ਼ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਆਪ ਵਿਅਕਤੀਗੱਤ ਧਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਸਨ ।

ਇਕ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮਿਤਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਡਾ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਇਕ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰਾ ਭਰਾਵਾਂ ਜਿਹਾ ਸੰਬੰਧ ਸੀ । ਇਸ ਵਾਰ ਹਫ਼ਤੇ ਦੀ ਰਾਤ ਰਬੱਵੇ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਬੱਟ ਆਉਣ ਨੂੰ ਕਿਹਾ । ਰਾਤ ਦੇ ਦਸ ਵੱਜੇ ਸਨ, ਮੈਂ ਆਰਾਮ ਕਰਨ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੁਣੇ ਹੀ ਆਓ । ਮੁਲਾਕਾਤ ਹੋਈ । ਬਹੁਤ ਹੀ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਇਕ ਨਵੀਨ ਸਟੈਥੋਸਕੋਪ ਦਾ ਤੁਹਫ਼ਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਿਆਏ ਸਨ । ਫਿਰ ਨਮਾਜ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਕਿਬਲੇ ਦਾ ਰੁਖ਼ ਪੁੱਛਿਆ । ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਰਾਤ ਨੂੰ ਮੁਲਾਕਾਤ ਹੋਈ ਤੇ ਸਵਾ ਗਿਆਰ੍ਹਾਂ ਵਜੇ ਤੱਕ ਗੱਲ ਹੁੰਦੀ ਰਹੀ । ਮੈਂ ਸਵਾ ਗਿਆਰ੍ਹਾਂ ਵਜੇ ਖ਼ੁਦਾ ਹਫ਼ਿਜ਼ ਆਖ ਕੇ ਉਠਕੇ ਆ ਗਿਆ । ਕੁੱਝ ਹੀ ਘੰਟਿਆਂ ਮਗਰੋਂ ਸਵੇਰ ਸਮੇਂ ਜੱਦ ਬਹਿਸ਼ਤੀ ਮਕਬਰਾ ਗਏ ਅਤੇ ਓਥੇ ਹੀ ਸ਼ਹੀਦੀ ਦਾ ਜਾਮ ਪੀ ਲਿਆ । ਡਾਨ ਅਖ਼ਬਾਰ ਦੀ ਵੈਬ ਸਾਈਟ ਉੱਪਰ ਡਾਕਟਰ ਸਾਹਬ ਦੀ ਸ਼ਹੀਦੀ ਉੱਪਰ ਅਹਮਦੀਆ ਜਮਾਤ ਦੀ ਵਿਰੋਧਤਾ ਦਾ ਪਿਛੋਕੜ ਵਰਨਣ ਕਰਕੇ ਇਉਂ ਵਰਨਣ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਡਾਕਟਰ ਮਹਦੀ ਅਲੀ ਸਾਹਬ ਕੋਈ ਆਮ ਡਾਕਟਰ ਨਹੀਂ ਸਨ । ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਅਮੇਰਿਕਨ ਕਾਲਜ ਆਫ਼ ਕਾਰਡੀਓਲੋਜੀ ਤੋਂ ਯੰਗ ਇਨਵੈਸਟੀਗੇਟਰ ਦਾ ਐਵਾਰਡ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ 2003-2004 ਈ. ਵਿੱਚ ਅਮੇਰਿਕਾ ਦੇ ਚੰਗੇ ਫ਼ਜ਼ੀਸ਼ਨਸ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਹੋਈ । ਇਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ 2005 ਤੋਂ 2006 ਈ. ਤੱਕ ਨਿਰੰਤਰ ਤਿੰਨ ਸਾਲ, ਫਿਰ 2009 ਤੋਂ 2012 ਈ. ਨਿਰੰਤਰ ਚਾਰ ਸਾਲ ਤੱਕ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਚੰਗੇ ਕਾਰਡੀਓਲੋਜਿਸਟ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਹੋਈ । ਭਾਵ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਮੇਰਿਕਨ ਮੈਡੀਕਲ ਅਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਫ਼ਜ਼ੀਸ਼ਨ ਰਿਕਗਨੀਸ਼ਨ ਦਾ ਵੀ ਐਵਾਰਡ ਮਿਲਿਆ । ਫਿਰ ਇਹ ਅਖ਼ਬਾਰ ਵਾਲੇ ਲਿੱਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਇੰਟਰਨੈਟ ਉੱਪਰ ਮਹਦੀ ਸਾਹਬ ਦੀ ਇਕ ਪ੍ਰੋਫ਼ਾਇਲ 'ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੀ ਫ਼ੋਟੋ ਦੇਖੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਲਿੱਖੇ ਹੋਏ ਸਨ । “ਮੈਂ ਉੱਚ ਕੋਟਿ ਦੇ ਪੇਸ਼ੇ ਦੇ ਮਿਆਰ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰਖਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਰੋਗੀ ਦੀ ਚੰਗੀ ਦੇਖਰੇਖ ਉੱਪਰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਕ ਸਿੱਧ ਹੋ ਸਕਾਂ ਜਿੰਨ੍ਹਾ ਨਾਲ ਮੈਂ ਸਲੰਗਤ ਹਾਂ । ਮੇਰੀ ਪਹਿਲ ਪੇਸ਼ਵਰਾਨਾ ਜ਼ਿੰਮੇਦਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਯੋਗਤਾ, ਸਚਾਈ, ਈਮਾਨਦਾਰੀ ਤੇ ਨਿਪੁਣਤਾ ਨਾਲ ਨਿਭਾਉਣਾ ਹੈ ।” ਅਤੇ ਅਵਸ਼ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਨਿਪੁਣਤਾ ਨਾਲ ਨਿਭਾਇਆ ।

ਫਿਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਲਿੱਖਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਲਿੱਖਿਆ ਕਿ ਡਾਕਟਰ ਮਹਦੀ ਅਲੀ ਕਮਰ ਸਾਹਬ ! ਮੈਂ ਖਿਮਾ ਦਾ ਜਾਰਕ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪ ਨੂੰ ਬਚਾ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਸ ਜ਼ੁਲਮ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਆਵਾਜ਼ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਸਲਾਮਤੀ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕਲ ਮੈਂ ਅਜਿਹੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਨ ਮਰਾਂ ਕਿ ਮੇਰੀ ਆਵਾਜ਼ ਨ ਸੁਣੀ ਗਈ ਹੋਵੇ ।

ਫਿਰ ਪਾਕਿਸਤਾਨ, ਅਮੇਰਿਕਾ, ਕੈਨੇਡਾ, ਬਰਤਾਨੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਅਨੇਕਾਂ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਨੇ ਇਸ ਅਤਿਅੰਤ ਅਤਿਆਚਾਰੀ ਤੇ ਮਨੁੱਖਤਾਹੀਨ ਕਾਰਜ ਦੀ ਕੜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਖੇਦੀ ਕੀਤੀ ਹੈ । ਹੁਣ ਤੱਕ ਤੀਹ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਖ਼ਬਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਹੋਈ ਹੈ । ਇਹਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਡਾਕਟਰ ਮਹਦੀ ਅਲੀ ਕਮਰ ਸਾਹਬ ਸ਼ਹੀਦ ਦੇ ਜਾਲਮਾਨਾ ਕਤਲ ਦੀ ਨਿਖੇਦੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਓਥੇ ਜਮਾਤ ਅਹਮਦੀਆ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਅਤੇ ਪਿਛਲੇ ਕਈ ਦਹਾਕਿਆ ਤੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ

ਅਤਿਆਚਾਰਾਂ ਦਾ ਵੀ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਵਰਨਣ ਹੈ । ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਖਬਾਰਾਂ ਨੇ ਜਮਾਤ ਅਹਮਦੀਆ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਕਰਵਾਉਂਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਜਿੱਥੇ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮਹੂਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਦੇ ਨਾਂ, ਨਬੁਵੱਤ ਦੇ ਦਾਵੇ ਤੇ ਮਸੀਹ ਹੋਣ ਦਾ ਵਨਣ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਥੇ ਇਹ ਗੱਲ ਵੀ ਵਰਨਣ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜਮਾਤ ਇਕ ਅਮਨ ਪਸੰਦ ਜਮਾਤ ਹੈ ਜੋ ਜਿਹਾਦ ਦੇ ਨਾਂ'ਤੇ ਮਜ਼ਲੂਮਾਂ ਦੇ ਕਤਲ ਦੀ ਨਿਖੇਦੀ ਕਰਦੀ ਹੈ । ਇਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਈ ਅਖਬਾਰਾਂ ਨੇ ਜਮਾਤ ਦੇ ਫ਼ਲਾਹੀ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕੀਤੀ । ਸੋ, ਇਹ ਜਾਨ ਦੇ ਕੇ ਵੀ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੇ ਨਵੇਂ ਨਵੇਂ ਅਨੇਕਾਂ ਮਾਰਗ ਖੋਲ ਗਏ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਜਮਾਤ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਕਰਵਾ ਗਏ ।

ਵਾਲ ਸਿਟੀਟ ਜਨਰਲ ਜੋ ਦੁਨੀਆ ਦਾ ਅਮੇਰਿਕਾ ਦਾ ਪ੍ਰਸਿਧ ਅਖਬਾਰ ਹੈ ਕਈ ਥਾਈਂ ਛਪਦਾ ਹੈ ਇਸ ਦੇ ਪਤਰਪ੍ਰੇਰਕ ਨੇ ਸ਼ਹੀਦੀ ਦੀ ਘਟਨਾ, ਜਮਾਤ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਅਤੇ ਜਮਾਤ ਦੇ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਅਤਿਆਚਾਰਾਂ ਦਾ ਵਰਨਣ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਹਿਊਮਨ ਰਾਈਟਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀ ਚੇਅਰ ਪਰਸਨ ਸਾਹਿਬਾ ਦਾ ਬਿਓਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਅਕਲੀਯਤਾਂ (ਅਲਪ ਸੰਖਿਅਕ) ਜ਼ੁਲਮ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹਨ ਪਰ ਜਮਾਤ ਅਹਮਦੀਆ ਕਰੜੇ ਅਤਿਆਚਾਰਾਂ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੈ । ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀਆਂ ਕਈ ਲੋਕਲ ਅਖਬਾਰਾਂ ਅਹਮਦੀਆਂ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਭੜਕਾਉ ਖ਼ਬਰਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕਰਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ । ਜੇਕਰ ਮਸੀਹੀ ਬਰਾਦਰੀ ਵਿਰੁਧ ਦਹਿਸ਼ਤ ਗਰਦੀ ਦੀ ਕੋਈ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਆਪ ਦੁੱਖ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਅਹਮਦੀਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਖੜਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ । ਹਜ਼ੂਰ ਪੁਰ ਨੂਰ ਅਯੱਦਾਹੁਲੱਹ ਤਆਲਾ ਬਿ ਨਸਰਿਹਿਲ ਅਜ਼ੀਜ਼ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ, ਅਹਮਦੀਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਖੁਦਾ ਖੜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਰਹੇਗਾ । ਪਤਰਪ੍ਰੇਰਕ ਨੇ ਸ਼ਹੀਦ ਦੇ ਇਕ ਸਾਥੀ ਸ਼ੰਤਾਨੋ ਸਿਨਹਾ ਦਾ ਵੀ ਇੰਟਰਵਿਊ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਹੈ । ਡਾਕਟਰ ਸਿਨਹਾ ਨੇ ਸ਼ਹੀਦ ਮਰਹੂਮ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਈਮਾਨਦਾਰ ਤੇ ਰੰਗੇ ਆਚਰਣਾ ਵਾਲਾ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ । ਆਪਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਰੱਤਾ ਵੀ ਸ਼ਰਾਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ । ਆਪ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਧਿਕ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਨ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਆਪ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਆਪ ਨਾਲ ਇਹ ਘਟਨਾ ਪਾਵਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਹੁੰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਵੀ ਸੇਵਾ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਗਏ । ਮੈਂ ਕੇਵਲ ਇਹਨਾਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਸਕੇ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਇਕ ਅਤਿਅੰਤ ਆਚਰਣਕ ਉੱਚ ਅਖ਼ਲਾਕ ਦੇ ਇਨਸਾਨ ਨੂੰ ਜੋ ਮਾਨਵਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਗਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤਿਅੰਤ ਅਤਿਆਚਾਰੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ।

ਸੋ, ਬਹਿਰਹਾਲ ਇਹ ਸ਼ਹੀਦ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਫ਼ਲਤਾਵਾਂ ਦੇਖਦਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਰੱਬ ਦੀ ਮਖ਼ਲੂਕ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਮੌਤ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਆਈ ਜੋ ਅਲੱਹ ਤਆਲਾ ਕੋਲ ਉਸਨੂੰ ਸਦੈਵੀ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗੀ । ਅਲੱਹ ਤਆਲਾ ਸਾਡੇ ਇਸ ਪਿਆਰੇ ਭਾਈ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਬੁਲੰਦ ਦਰਜੇ ਬਖਸ਼ੇ । ਪਲ ਪਲ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦਰਜੇ ਬੁਲੰਦ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰਿਆਂ ਦੇ ਕਦਮਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸਥਾਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇ । ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਪਤਨੀ ਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਆਪਣੀ ਰੱਖਿਆ ਤੇ ਅਮਾਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਅਤੇ ਡਾਕਟਰ ਸਾਹਬ ਸ਼ਹੀਦ ਦੀਆਂ ਨੇਕ ਇਛਾਵਾਂ ਤੇ ਦੁਆਵਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਕੀਤੀਆਂ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੁਬੂਲ ਫ਼ਰਮਾਏ । ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਦੱਸ ਆਇਆਂ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡੀਆਂ ਤਰੱਕੀਆਂ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਨੂੰ ਪਰਾਜਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਹੱਥਿਆਰ ਦੁਆਵਾਂ ਦਾ ਹੀ ਹੈ । ਪਰ ਅਲੱਹ ਤਆਲਾ ਨੇ ਕੁਝ ਜ਼ਾਹਰੀ ਉਪਰਾਲਿਆਂ ਵੱਲ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦੁਆਇਆ ਹੈ ਉਹ ਵੀ ਨਾਲ ਨਾਲ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ । ਇਸ ਲਈ ਰਬੱਵਾ ਵਿੱਚ ਇਸ ਘਟਨਾ ਦੇ ਬਾਦ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਚੌਕਸ ਤੇ ਗੁਸ਼ਿਆਰ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ । ਆਪਣੇ ਜਤਨਾਂ ਤੇ ਸਾਧਨਾਂ ਨੂੰ ਅੰਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਣ । ਫਿਰ ਮਾਮਲਾ ਅਲੱਹ ਉੱਪਰ ਛੱਡ ਦੇਣ ਅਤੇ ਫਿਰ ਰਬੱਵਾ ਦੇ ਹਰ ਸ਼ਹੀਦੀ ਨੂੰ ਚੌਕਸ ਰਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ । ਇਸ ਪਿਆਰੇ ਸ਼ਹੀਦ ਨੇ ਰਬੱਵਾ ਦੀ ਧਰਤੀ ਉੱਪਰ ਆਪਣਾ ਖੂਨ ਵਹਾ ਕੇ ਸਾਨੂੰ ਦੁਆਵਾਂ ਤੇ ਤਦਬੀਰਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ । ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਵੱਲ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ । ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਅਹਮਦੀ ਵੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਅਹਮਦੀਆਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਦੁਆਵਾਂ ਕਰਨ ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਉਹ ਅਤਿਅੰਤ ਅਸਹਿਨਸ਼ੀਲ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ

ਅਵਸਥਾ ਹੋਰ ਵਿਗੜਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ । ਅਲੱਹ ਤਆਲਾ ਸਾਨੂੰ ਦੀ ਤੌਫ਼ੀਕ ਬਖਸ਼ੇ । ਹੁਣ ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਦੇਸ਼ ਹੀ ਅਤਿਆਚਾਰ ਦੀ ਦਾਸਤਾਨ ਬਣ ਕੇ ਰਹਿ ਗਿਆ ਹੈ । ਕੁਝ ਦਿਨ ਹੋਏ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅੰਦਰ ਪਥਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਕੇ ਇਕ ਇਸਤਰੀ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ । ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਨ ਓਥੇ ਕਤਲ ਗ਼ਾਰਤ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ, ਜ਼ੁਲਮ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ । ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਅਲੱਹ ਤੇ ਰਸੂਲ ਦੇ ਨਾਂ'ਤੇ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ । ਉਸ ਰਸੂਲ ਦੇ ਨਾਂ'ਤੇ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਮਾਨਵਤਾ ਲਈ ਮੋਹਸਿਨ (ਉਪਕਾਰੀ) ਹੈ । ਉਸ ਰਸੂਲ ਦੇ ਨਾਂ'ਤੇ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਰਿਆਂ ਜਹਾਨਾਂ ਲਈ ਰਹਿਮਤ ਹੈ । ਸੋ, ਸਾਡੇ ਮਨ ਇਸ ਗੱਲ ਲਈ ਛਲੱਣੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੇਕਰ ਜ਼ੁਲਮ ਕਰਨੇ ਹਨ ਤਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਅਲੱਹ ਤੇ ਰਸੂਲ ਦੇ ਨਾਂ'ਤੇ ਜ਼ੁਲਮ ਤਾਂ ਨ ਕਰੋ । ਉਸ ਮੋਹਸਿਨੇ ਇਨਸਾਨੀਯਤ ਅਤੇ ਰਹਿਮਤੁਲੱਲਿਲ ਆਲਾਮੀਨ (ਸਾਰਿਆਂ ਜਹਾਨਾਂ ਲਈ ਰਹਿਮਤ) ਦੇ ਨਾਂ'ਤੇ ਜ਼ੁਲਮ ਨ ਕਰੋ । ਇਸਲਾਮ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਤਾਂ ਨ ਕਰੋ, ਪਰ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ । ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਿਹੜੇ ਪਾਸੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ । ਜੱਦ ਅਲੱਹ ਤਆਲਾ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਚੱਲੇਗੀ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਨਿਸ਼ਾਨ ਮਿੱਟ ਜਾਣਗੇ । ਨ ਜ਼ੁਲਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਰਹਿਣਗੇ ਅਤੇ ਨ ਹੀ ਜ਼ੁਲਮ ਦੀ ਪਿੱਠ ਠੱਕਣ ਵਾਲੇ ਰਹਿਣਗੇ । ਇਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਦੁਆਵਾਂ ਕਰਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ, ਬਹੁਤ ਦੁਆਵਾਂ ਕਰਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ । ਅਲੱਹ ਤਆਲਾ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮੌਲਵੀਆਂ ਦੀਆਂ ਚੁੰਗਲਾਂ'ਚੋਂ ਕੱਢੇ ਅਤੇ ਇਹ ਵਾਸਤਵਿਕਤਾ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਇਮਾਮ ਨੂੰ ਪਛਾਨਣ ਵਾਲੇ ਹੋਣ । ਜੁੱਮੇ ਦੀ ਨਮਾਜ਼ ਦੇ ਬਾਦ ਸ਼ਹੀਦ ਮਰਹੂਮ ਦੀ ਨਮਾਜ਼ ਜਨਾਜ਼ਹ ਵੀ ਪੜ੍ਹਾਵਾਂ ਗਾ ।